

РЕШЕНИЕ

№ 409

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11025** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция „Инспекция по труда“- С. – област, чрез пълномощник, срещу Решение № 3960/21.08.2023г., постановено по НАХД №15980/22 г. по описа на СРС, НО, 18 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 23-2200620/15.11.2022г., издадено от директора на ДИТ-Софийска -област, с което на „Мега Ел“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500.00 лв., на основание чл. 416, ал.5, вр. с чл.414, ал.1 от КТ, за нарушение на чл. 160,ал.1 от КТ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно, тъй като АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че дружеството е извършило вмененото му нарушение на КТ. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение за две инстанции. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касация – „Мега Ел“ ЕООД, чрез процесуалния си представител в представени по делото отговор на касационната жалба,твърди недопустимост на същата, при условията на евентуалност на неоснователност.Излага подробно

съображения в тази насока. Моли касационната жалба да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на „Мега Ел“ ЕООД на 24.10.2022 г., било установено, че дружеството, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ е разрешил ползването на неплатен отпуск на лицето И. И., назначен на длъжност „монтажник електрооборудване“, без искане от негова страна за ползване на неплатен отпуск за м.02.2022 г., в размер на 20 дни, считано от 01.02.2022 г. За констатираното нарушение бил издаден АУАН № 23-2200620/24.10.2022 г., подписан от представител на дружеството без възражения.

След запознаване с преписката от директора на ДИТ-С. -област било издадено процесното НП № 23-2200620/15.11.2022 г., за нарушение на чл.160, ал.1 от КТ.

За да отмени НП Районният съд е приел, че същото отговаря на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, и е издадено от компетентен орган, но неправилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, поради липса на извършено нарушение.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранично и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Касационният състав споделя извода на СРС, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Правилни са и изводите на първоинстанционния съд, че е налице неправилно приложение на материалния закон от страна на административно наказващия орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 414, ал.1 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв. Съгласно разпоредбата на чл.160, ал.1 от КТ работодателят по искане на работника или служител може да му разреши неплатен отпуск независимо от това, дали е ползвал или не платения си годишен отпуск и независимо от продължителността на трудовия му стаж.

Правилен е извода на районния съд, че воденето на И. И. в неплатен отпуск във ведомостта за м.02, поради невявяването му на работа без уважителни причини, без

искане от работника, не е нарушение на чл.160, ал.1 от КТ. Настоящият касационен състав намира, че вмененото с наказателното постановление деяние не осъществява състав на нарушение (неизпълнение на задължение към държавата по смисъла на чл. 83 от ЗАНН) по чл.160, ал.1 от КТ. Цитираната разпоредба регламентира правото на работодателя да разреши ползването на неплатен отпуск при поискване от работника, като същата разпоредба не предвижда задължение на работодателя, поради което вмененото на дружеството с постановлението деяние - водене в неплатен отпуск през месец 02.2022г. на И. И. Ц.Е.Г. без да има искане от страна на работничката, неправилно е квалифицирано като нарушение (неизпълнение на задължение към държавата) по чл.160, ал.1 от КТ и за същото е наложена имуществена санкция по чл. 414, ал.1 от КТ. Подробни мотиви в тази насока са изложени в оспорваното решение на СРС, които настоящият касационен състав не следва да приповтаря.

С оглед на горното решението на СРС като допустимо, валидно и правилно следва да се остави в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 1, вр. с чл. 143 от АПК, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане, в размер на 500.00 лв. Неоснователно е направено възражение за прекомерност от процесуалния представител на касатора. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. В конкретния случай, претендираното адвокатско възнаграждение е в размер малко над минимума определен в посочената разпоредба.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3960/21.08.2023г., постановено по НАХД № 15980/22 г. по описа на СРС, НО, 18 състав.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ - С. област да заплати на „Мега Ел“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл.С.,общ.Столична, [улица], представлявано от С. С., сумата от 500.00 лв. /петстотин лева/, представляваща разноски в производството пред касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

